

6. neděle v mezidobí A

*Ale vaše řeč ať je:
ano, ano – ne, ne. (Mt 5,37)*

První čtení

Kniha Sirachovcova 15,16-21 (řec. 15-20)

Chceš-li, můžeš plnit přikázání, je v tvé moci zůstat věrným. (Bůh) před tebe položil oheň i vodu, vztáhni ruku, po čem chceš. Před každým je život a smrt, každému dá (Bůh) to, co kdo bude chtít. Převelká je moudrost Páně, je všemohoucí a všechno vidí. Jeho oči (hledí) na ty, kdo se ho bojí, on zná každý lidský skutek. Nikomu neporučil, aby byl bezbožný, nikomu nedal dovolení, aby hřešil.

Druhé čtení

1. Korintánům 2,6-10

(Bratři a sestry!) Učíme moudrosti, ale jen ty nejpokročilejší. To však není moudrost tohoto světa ani moudrost těch, kdo tento svět ovládají. Jejich moc je už zlomena. Moudrost, které učíme, je od Boha, plná tajemství a skrytá. Bůh ji už před lety pro nás předurčil k naší slávě. Nikdo z těch, kdo vládnu tímto světem, neměl o ní tušení. Protože kdyby o ní něco věděli, nikdy by Pána slávy neukřižovali. Ale – jak stojí v Písmu – (my zvěstujeme) to, co 'oko nevidělo, co ucho neslyšelo, a nač člověk nikdy ani nepomyslel, co všechno Bůh připravil těm, kdo ho milují'. Nám to Bůh zjevil skrze svého Ducha. Duch totiž zkoumá všecko, i hlubiny Boží.

Evangelium

Matouš 5,20-22a.27-28.33-34a.37

Ježíš řekl svým učedníkům: Říkám vám: Nebude-li vaše spravedlnost mnohem dokonalejší než spravedlnost učitelů Zákona a farizeů, do nebeského království nevejdete.

Slyšeli jste, že bylo řečeno předkům: 'Nezabiješ! Kdo by zabil, propadne soudu.' A já vám říkám: Každý, kdo se na svého bratra hněvá, propadne soudu;

Slyšeli jste, že bylo řečeno: 'Nezcizoložíš!' Ale já vám říkám: Každý, kdo se, dívá na ženu se žádostivostí, už s ní zcizoložil ve svém srdci. Slyšeli jste, že bylo řečeno předkům: 'Nebudeš přísahat křivě, ale splníš Pánu svou přísahu.' Ale já vám říkám: Vůbec nepřísahaňte: Ale vaše řeč ať je: ano, ano – ne, ne. Co je nad to, je ze Zlého."

K zamyšlení

Dnešní evangelium – podobně jako evangelia posledních dvou neděl – je vybráno z tzv. kázání na hoře. Přesto je tón dnešního kázání viditelně drsnější. Ježíšův úmysl je zřejmý hned v první větě (shrnutí): "Nemyslete, že jsem přišel zrušit Zákon nebo Proroky. Nepřišel jsem je zrušit, ale naplnit." V šesti tzv. "antitezích" konfrontuje Ježíš svůj nový hlubší výklad tóry s tradičním učením zákoníků a farizeů. ("Slyšeli jste...A já vám říkám...") Nejde mu však o další břemeno, které chce lidem naložit, ale o kvalitativně novou interpretaci zákona. Když Ježíš v této souvislosti hovoří o "spravedlnosti", nestojí v popředí vykonání právních předpisů, ale pochopení, co je "správné", "pravé" před Bohem a člověkem, protože to "správné" nás vede ke svobodě, ke které jsme od počátku povoláni. Jde především o vztah – o vzájemný vztah mezi lidmi a o vztah člověka k Bohu. Vztahy mohou být jen těžko napasovány do určitých zákonů. Samotné tresty a odsuzování mají malý smysl, pokud nezmění lidské smýšlení, vnitřní pohnutky a srdce (místo rozhodnutí). Antiteze jsou nasměrovány na všechny lidi. Není dostatečné zdržovat se určitého špatného jednání. Jde daleko více o vnitřní nasměrování, které osvobozuje, uzdravuje, umožňuje plnohodnotný život. Ježíšovy požadavky na nás lidi zůstávají pro nás těžkými, ale je to pozvání, které poukazuje na budoucnost – na místo svobody, kterou máme přislíbenou a po které toužíme, na prostor, ve kterém nový člověk může žít v míru se sebou samým a ostatními, protože v něm neexistuje žádný strach, nedůvěra, neupřímnost...

V tomto prostoru budeme více, než jen nezabíjet: v našem celém nastavení budeme myslet na dobro našich bližních, budeme se pokoušet vyvažovat naše zájmy a konflikty tak, že všichni budeme mít rovnocenné místo k žití.

V tomto prostoru budeme více, než jen neničit manželství: naše vztahy utvoříme tak, abychom hodnotu toho druhého/té druhé respektovali, abychom jeho/jí nezneužívali k ukojení našich potřeb a budeme se rozhodovat ze zodpovědnosti, kterou máme jeden k druhému.

V tomto prostoru budeme více, než jen nepřísahat: budeme tak opravdově hovořit a konat, že nám bude důvěřováno a bude na nás bezpodmínečný spoleh, i když se nám to nebude zrovna líbit a bude nás to stát některé naše výhody. Pokud se nám podaří otevřeně a opravdově vzájemně vycházet, nebude přísahání již nutné. Nejde tedy o to, rušit zákony, jde o "větší" uskutečnění a naplnění, které je jejich podstatou. Kdo Ježíše následuje a pokouší se žít podle jeho přikázání, okamžitě si vyslouží odpor a nepřátelství společnosti. Křesťanské jednání radikálně vyzývá běžné vzory chování. Pokud však naše srdce pochopí, že nejde o výkon před Bohem, ale o vztah a o Boží touhu po vztahu s námi, pak se samozřejmostí budeme chtít jednat tak, aby náš život a život našich bližních byl šťastnější, svobodnější a uzdravující – a nezáleží na tom, co si o nás bude společnost myslet.

6. neděle v mezidobí A

**Ale vaše řeč ať je:
ano, ano – ne, ne. (Mt 5,37)**

První čtení

Kniha Sirachovcova 15,16-21 (řec. 15-20)

Chceš-li, můžeš plnit přikázání, je v tvé moci zůstat věrným. (Bůh) před tebe položil oheň i vodu, vztáhni ruku, po čem chceš. Před každým je život a smrt, každému dá (Bůh) to, co kdo bude chtít. Převelká je moudrost Páně, je všemohoucí a všechno vidí. Jeho oči (hledí) na ty, kdo se ho bojí, on zná každý lidský skutek. Nikomu neporučil, aby byl bezbožný, nikomu nedal dovolení, aby hřešil.

Druhé čtení

1. Korintánům 2,6-10

(Bratři a sestry!) Učíme moudrosti, ale jen ty nejpokročilejší. To však není moudrost tohoto světa ani moudrost těch, kdo tento svět ovládají. Jejich moc je už zlomena. Moudrost, které učíme, je od Boha, plná tajemství a skrytá. Bůh ji už před lety pro nás předurčil k naší slávě. Nikdo z těch, kdo vládnou tímto světem, neměl o ní tušení. Protože kdyby o ní něco věděli, nikdy by Pána slávy neukřižovali. Ale – jak stojí v Písmu – (my zvěstujeme) to, co 'oko nevidělo, co ucho neslyšelo, a nač člověk nikdy ani nepomyslel, co všechno Bůh připravil těm, kdo ho milují'. Nám to Bůh zjevil skrze svého Ducha. Duch totiž zkoumá všechno, i hlubiny Boží.

Evangelium

Matouš 5,17-37

Ježíš řekl svým učedníkům: "Nemyslete, že jsem přišel zrušit Zákon nebo Proroky. Nepřišel jsem je zrušit, ale naplnit. Amen, pravím vám: Dokud nepomine nebe a země, nepomine jediné písmenko ani jediná čárka ze Zákona, dokud se to všechno nestane. Kdyby tedy někdo zrušil jedno z těchto přikázání – a třeba i to nejmenší – a tak učil lidi, bude v nebeském království nejmenší. Kdo se však bude jimi řídit a jim učit, bude v nebeském království veliký. Říkám vám: Nebude-li vaše spravedlnost mnohem dokonalejší než spravedlnost učitelů Zákona a farizeů, do nebeského království nevejdete. Slyšeli jste, že bylo řečeno předkům: 'Nezabiješ! Kdo by zabil, propadne soudu.' A já vám říkám: Každý, kdo se na svého bratra hněvá, propadne soudu; kdo svého bratra tupí, propadne veleradě; a kdo ho zatracuje, propadne pekelnému ohni. Přinášíš-li tedy svůj dar k oltáři a tam si vzpomeneš, že tvůj bratr má něco proti tobě, nech tam svůj dar před oltářem a jdi se napřed smířit se svým bratrem, teprve potom přijď a obětuj svůj dar. Dohodni se rychle se svým protivníkem, dokud jsi s ním na cestě, aby tě tvůj protivník neodevzdal soudci a soudce služebníkovi, a byl bys uvržen do žaláře. Amen, pravím vám: Nevyjdeš odtamtud, dokud nezaplatíš do posledního halíře. Slyšeli jste, že bylo řečeno: 'Nezcizoložíš!' Ale já vám říkám: Každý, kdo se, dívá na ženu se žádostivostí, už s ní zcizoložil ve svém srdci. Svádí-li tě pravé oko, vyloupni ho a odhod' od sebe; neboť je pro tebe lépe, aby jeden z

tvých údů přišel nazmar, než aby celé tvoje tělo bylo uvrženo do pekla. A svádí-li tě tvoje pravá ruka, usekni ji a odhoď od sebe; neboť je pro tebe lépe, aby jeden z tvých údů přišel nazmar, než aby celé tvoje tělo přišlo do pekla. Také bylo řečeno: 'Kdo by se rozváděl se svou ženou, ať jí dá rozlukový list.' Ale já vám říkám: Každý, kdo se rozvede se ženou – mimo případ smilstva – uvádí ji do cizoložství, a kdo se ožení s rozvedenou, dopouští se cizoložství. Slyšeli jste, že bylo řečeno předkům: 'Nebudeš přísahat křivě, ale splníš Pánu svou přísahu.' Ale já vám říkám: Vůbec nepřísahaňte: ani při nebi, protože je to Boží trůn, ani při zemi, protože je to podnož jeho nohou, ani při Jeruzalému, protože je to město velikého krále; ani při své hlavě nepřísahej, protože ani jediný vlas nemůžeš udělat světlým nebo tmavým. Ale vaše řeč ať je: ano, ano – ne, ne. Co je nad to, je ze Zlého."

K zamyšlení

Dnešní evangelium – podobně jako evangelia posledních dvou neděl – je vybráno z tzv. kázání na hoře. Přesto je tón dnešního kázání viditelně drsnější. Ježíšův úmysl je zřejmý hned v první větě (shrnutí): "Nemyslete, že jsem přišel zrušit Zákon nebo Proroky. Nepřišel jsem je zrušit, ale naplnit." V šesti tzv. "antitezích" konfrontuje Ježíš svůj nový hlubší výklad tóry s tradičním učením zákoníků a farizeů. ("Slyšeli jste...A já vám říkám...") Nejde mu však o další břemeno, které chce lidem naložit, ale o kvalitativně novou interpretaci zákona. Když Ježíš v této souvislosti hovoří o "spravedlnosti", nestojí v popředí vykonání právních předpisů, ale pochopení, co je "správné", "pravé" před Bohem a člověkem, protože to "správné" nás vede ke svobodě, ke které jsme od počátku povoláni. Jde především o vztah – o vzájemný vztah mezi lidmi a o vztah člověka k Bohu. Vztahy mohou být jen těžko napasovány do určitých zákonů. Samotné tresty a odsuzování mají malý smysl, pokud nezmění lidské smýšlení, vnitřní pohnutky a srdce (místo rozhodnutí). Antizeze jsou nasměrovány na všechny lidi. Není dostatečné zdržovat se určitého špatného jednání. Jde daleko více o vnitřní nasměrování, které osvobozuje, uzdravuje, umožňuje plnohodnotný život. Ježíšovy požadavky na nás lidi zůstávají pro nás těžkými, ale je to pozvání, které poukazuje na budoucnost – na místo svobody, kterou máme přislíbenou a po které toužíme, na prostor, ve kterém nový člověk může žít v míru se sebou samým a ostatními, protože v něm neexistuje žádný strach, nedůvěra, neupřímnost...

V tomto prostoru budeme více, než jen nezabýjet: v našem celém nastavení budeme myslet na dobro našich bližních, budeme se pokoušet vyvažovat naše zájmy a konflikty tak, že všichni budeme mít rovnocenné místo k žití.

V tomto prostoru budeme více, než jen neničit manželství: naše vztahy utvoříme tak, abychom hodnotu toho druhého/té druhé respektovali, abychom jeho/jí nezneužívali k ukojení našich potřeb a budeme se rozhodovat ze zodpovědnosti, kterou máme jeden k druhému.

V tomto prostoru budeme více, než jen nepřísahat: budeme tak opravdově hovořit a konat, že nám bude důvěřováno a bude na nás bezpodmínečný spoleh, i když se nám to nebude zrovna líbit a bude nás to stát některé naše výhody. Pokud se nám podaří otevřeně a opravdově vzájemně vycházet, nebude přísahání již nutné.

Nejde tedy o to, rušit zákony, jde o "větší" uskutečnění a naplnění, které je jejich podstatou. Kdo Ježíše následuje a pokouší se žít podle jeho přikázání, okamžitě si vyslouží odpor a nepřátelství společnosti. Křesťanské jednání radikálně vyzývá běžné vzory chování. Pokud však naše srdce pochopí, že nejde o výkon před Bohem, ale o vztah a o Boží touhu po vztahu s námi, pak se samozřejmostí budeme chtít jednat tak, aby náš život a život našich bližních byl šťastnější, svobodnější a uzdravující – a nezáleží na tom, co si o nás bude společnost myslet.